

„Készülj Istened elé, oh Izráel!”

(Ámós 4,12)

A körülöttünk zajló eseményeket figyelve láthatjuk, milyen gyorsasággal teljeseznek a Jézus eljövételére vonatkozó próféciák. Amikor szembesülünk az eljövételét megelőző – részben már jelen lévő – nehézségekkel, és látjuk a bekövetkezendők körvonalait, sokszor félelem fogja el a szívünket, meghomályosítva adventvárásunk örömét is. Jézus figyelmeztetett, hogy amikor ezeket látjuk, akkor ne lefelé, a bajokra, az emberi realitásokra tekintsünk, hanem: „Mikor pedig ezek kezdenek meglenni, nézzetek fel és emeljétek fel a fejeteket, mert elközelget a ti váltságotok.” (Lukács 21,28) Emeljük fel a fejünket, mert az örömteli esemény, Jézus eljövetele, amit oly régen várunk, elközelget.

Ugyanakkor figyelmeztetést is olvasunk: „Jaj azoknak, akik kívánják az Úr napját! Mire való nektek az Úr napja? Sötétség az, és nem világosság. Mintha valaki oroszlán elől szaladna, és medve bukkanna rá, vagy pedig bemenne

a házba, kezét a falhoz támasztaná, és kígyó marná meg. Nem sötétség lesz-e az Úr napja, és nem világosság?! Sötétség lesz az, s még hajnalfénye sem lesz.” (Ámós 5,18–20)

Az Úr felhív bennünket, hogy ne tétlenül, felelőtlenül várakozzunk. A legnagyobb és legfontosabb feladatunk most: felkészülni az előttünk álló időre és Jézus dicsőséges, szabadító eljövételére. A felkészülés ideje most van, és jövőnk sorsunkat az határozza meg, hogyan használjuk fel a nekünk adott kegyelmi időt, mert amikor a végső események bekövetkeznek, akkor már a lélek hiányosságait pótolni nem lehet.

Imaheti tanulmányunk ezzel a gondolattal foglalkozik. Mit kell tennünk, hogy ne félelemmel, hanem örömmel várjuk Jézus Krisztust? Hogyan tudunk felkészülni a nagy találkozásra?

Az imaheti idézetek Ellen G. White műveiből valók.

NOVEMBER 26., SZOMBAT

Vegyük komolyan az Úr napjára való felkészülést!

„Azért legyetek készen ti is, mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az ember Fia.”

(Mt 24,44)

„Legyenek a derekaitok felővezve, és szövétnekeitek meggyújtva. Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urukat várják.”

(Lk 12,35–36)

„Rendkívül nagy jelentőségű időben élünk... Világunkban hamarosan fontos változások történnek, és a végső események gyorsan követik egymást. A vég idejéig fokozódó nyomorúság közel van, ezért nincs vesztegetni való időnk... Az Ige világosan feltárja a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk... Komoly gondot kell fordítani arra, hogy ezt a témát mindenkor elevenen tartsuk az emberek tudatában. Azt az ünnepélyes tényt,

hogy az Úr napja hirtelen és váratlanul jön el, nemcsak a világ népei előtt szükséges feltárni, hanem saját egyházunk előtt is. A prófécia féltelmet ébresztő figyelmeztetése minden embernek szól. Senki ne érezze, hogy biztonságban van, és nem érheti meglepetés. Egy ember próféciamagyarázata sem tántoríthat el attól az Igéből nyert meggyőződésünktől, hogy e nagy esemény az ajtó előtt áll. Képtelenek vagyunk most azon események pontos leírására, amelyeknek a jövőben kell bekövetkezniük, azt azonban tudjuk, hogy ez az az idő, amikor vigyáznunk és imádkoznunk kell, mert az Úr nagy napja közel van... Mindannyiunknak erre az órára való tekintettel kellene élnünk, mert az hamarosan elérkezik...

Eljött az idő, amikor egyik pillanatban még nyugodt világban élhetünk, a másikban pedig ez a bolygó esetleg megmozdul a lábunk alatt. Akkor rendül meg a föld, amikor ezt a legkevésbé várjuk. A tüzek, az árvizek, a földrengések, a nagy mélység dühöngései, a tengeri és szárazföldi szerencsétlenségek mind arra figyelmeztetnek, hogy Isten Lelke nem küzd örökké az emberrel. Mielőtt az Emberfia megjelenik az ég felhőiben, a természetben minden felborul... Miközben Sátán a levegőt mérgezi, a jelenlegi és az örök életünk Isten kezében van. Helyzetünknek tökéletesen a tudatában kell lennünk! Váljunk tehát hűséges, megtért és Istennek szentelt életű munkássá! Ezzel ellentétben lát-szólag úgy ülünk, mintha megbénultunk volna. Menny Istene, ébressz fel bennünket!" (Az utolsó napok eseményei, A Föld végső válsága és Krisztus közeli visszajövetelének jelei c. fej.)

„Mindazoknak, akik ama gonosz napon csüggedetlenül, lelkiismeretük szava szerint akarnak szolgálni Istennek, bátorságra, határozottságra, Isten és igéjének ismeretére lesz szükségük. Mert akik Istenhez hűek, azokat üldözik, indítóokaikat elferdítik, legjobb szándékaikat, fáradozásaikat félremagyarázzák, és nevüket mint gonoszt emlegetik. Sátán csalá-

sának minden erejével működik majd, hogy a lelkeket befolyásolja, és az értelmet elhomályosítsa, hogy a gonosz jónak, és a jó gonosznak lássék. Minél erősebb és tisztább Isten gyermekeinek hite, minél erősebb elhatározásuk, hogy az Úrnak engedelmeskedjenek, Sátán annál izzóbban fogja felszítani ellenük azok gyűlöletét, akik állítják ugyan, hogy igazságosak, azonban mégis lábbal tiporják Isten törvényét. A legerősebb bizalomra, a legmegingathatatlanabb elhatározásra lesz szükségük, hogy »megőrizték azt a hitet, amely egykor a szenteknek adatott« (Júd 3. vers).

Isten azt kívánja, hogy népe mielőbb felkészüljön az eljövendő válságra. Akár felkészültek, akár nem, szembe kell nézniük vele. Csak azok fognak megállni a megpróbáltatás és megkísértés időszakában, akik életüket Isten mértékével összhangba hozták. Amikor világi uralkodók egyesülnek lelkészekkel, hogy lelkiismereti kérdésekben parancsokat osszanak, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy kik félik Istent, és kik szolgálnak Neki hűségesen. Amikor a sötétség a legsűrűbb, akkor ragyog majd legvilágosabban az isteni jellem fénye. Amikor már minden egyéb csődöt mond, akkor válik láthatóvá, ki bízik rendíthetetlenül Istenében. És miközben az igazság ellenségei mindenfelől figyelik az Úr szolgálait, hogy ártsanak nekik, Isten is ügyel rájuk, örök javuk érdekében. Olyan lesz számukra, mint az örök szirt árnyéka a szárazföldön." (Az apostolok története, Tártyalás Cézáréában c. fej.)

„Most kell felkészülnünk Urunk eljövételére. Egy pillanat alatt nem tudunk felkészülni. Az ünnepélyes eseményt megelőzően éberem kell örködnünk és várakoznunk, s ezt komoly munkának kell kísélnie. Isten gyermekei így dicsőíthetik meg Őt. Az élet forgatagában ajkukról a hit és reménység bátorító szavai hangzanak fel. Mindenüket, beleértve önmagukat is, a Mester szolgálatába állították." (Isten csodálatos kegyelme, 353. o.)

„1879. október 23-án, hajnali 2 óra körül az Úr Lelke nyugodott meg rajtam, és az eljövendő ítélet eseményeit szemléltem... A jelenet elmúlt, és láttam, hogy még a földön vagyok, kimondhatatlanul hálásan, amiért Isten napja még nem jött el, s az Úr még mindig a próba-idő becses óráit adja nekünk, hogy fel tudjunk készülni az örökkévalóságra.” (*Bizonyságtételek*, IV. köt., Az ítélet c. feje.)

„Jézus halála a tanítványok minden reményét romba döntötte, mintha a Megváltó nem is figyelmeztette volna őket rá. A próféciaik nekünk is éppoly világosan mutatják a jövőt, miként Krisztus szavai a tanítványoknak. Az Ige tisztán feltárja a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és azt, hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk.” (*A nagy küzdelem*, A Szentírás védőbástya c. feje.)

NOVEMBER 27., VASÁRNAP

A Szentlélek munkája a vég idején

„Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét... Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk.”

(Gal 5,5–25)

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai.”

(Rm 8,14)

„Megújulásnak és reformációnak kell végbemenie közöttünk, a Szentlélek közreműködésével! A megújulás és a reformáció két különböző dolog:

– A megújulás a lelki élet újjászületését jelenti, a szellemi és lelki erők megelevenedését, feltámadást a lelki halálból.

– A reformáció újraszervezést jelent, az eszmék, elméletek, szokások és gyakorlat megváltoztatását. De nem termi meg az igazságosság jó gyümölcseit, ha nem kapcsolódik össze a Lélek megelevenítő erejével.

Az ébredésnek és a reformációnak el kell végezniük kijelölt munkájukat, és közben eggyé olvadnak. Amikor a gyülekezetek élő, dolgozó közösséggé alakulnak, őszinte kérésükre válaszul megkapják a Szentlelket... Akkor a menny csatornáit megnyílnak, hogy kiárasztsák rájuk a késői esőt...

Isten Lelkének kiárasztása, amely dicsőségével fogja beragyogni az egész Földet, nem jön el addig, amíg nem vagyunk megvilágosodott

nép, amely tapasztalatból tudja, mit jelent az Üdvözítővel együtt dolgozni. Amikor teljes szívvel, egészen odaszenteljük magunkat Jézus Krisztus szolgálatára, Isten ezt a tényt a Szentlélek mérték nélküli kiárasztásával ismeri el – de ez nem történik meg addig, amíg az egyház legnagyobb része nem válik a menny munkatársává.” (*Az utolsó napok eseményei*, A késői eső c. feje.)

„A végidőben, amikor Isten műve a földön befejezéshez közeledik, a szent életű hívők komoly fáradozásait a Szentlélek hatalma az isteni kegyelem rendkívüli jeleivel kíséri majd. A korai és késői eső jelképében – ahogyan az eső Keleten a magvetés, illetve az aratás időszakában hullott a földre – a héber próféták az isteni kegyelem különleges megnyilatkozásait jövendölték Isten gyülekezete számára. A Lélek kiárasztása az apostolok napjaiban a korai esőt jelképezte, amely dicső eredményeket értelt. A Lélek jelenléte az igaz egyházban az idők végezetéig érezhető lesz. A lelki kegyelem rendkívüli kiárasztását viszont arra az időpontra ígérte Isten, amely megelőzi a világ aratásának befejezését, előkészíti a gyülekezetet Jézus eljövételére. Az Írás a Lélek eme kiárasztását a késői eső hullásához hasonlítja, és ezért az erőttöbbletért könyörögjenek a keresztyének az aratás Urához »a késői eső idején«. Erre »az Úr villámlást szerez, és záporosót ad nekik«. »Elküldi nektek az esőt, a korai és késői

esőt.« (Zak 10,1) De ha az egyház tagjainak nincs élő összeköttetésük a lelki növekedés Forrásával, akkor nem lesznek felkészülve az aratás idejére. Ha nem tartják lámpájukat égve, a rendkívüli szükség idején nem részesülnek a kegyelem nagyobb mértékében.” (Az apostolok története, A Lélek adománya c. fejj.)

„Csak két párt van a világon: az Istenhez hűségesek és a sötétség fejedelmének lobogója alatt állók. Sátán és angyalai hatalommal, jelekkel és hazug csodákkal szállnak le, hogy elhitessék a föld lakosait, és ha lehet, a választottakat is. Közvetlenül előttünk van a válság. Meg kell-e ennek bénítania az igazságot hirdetőket erőit? Az emberek vagy az egyik, vagy a másik oldalon fognak állni. Megvívják az armageddoni csatát, és ama nap egyikünket se találjon aludva. Ébernek kell lennünk, és mint az okos szüzeknek, legyen olajunk a lámpásunk számára. A Szentlélek erejének kell rajtunk nyugodnia, és az Úr seregeinek parancsnoka lesz a mennyei angyalok élén, hogy irányítsa a csatát.” (Review and Herald, 1901. május 7.)

„Nem lesz kisebb az az erő, amellyel Isten az evangélium hatalmas munkáját lezárja, mint amilyennel ezt a munkát elindította. A próféciák, amelyek az evangélium hirdetésének kez-

detén a korai eső kiadásában teljesebben, a lezáruláskor a késői esőben ismét teljesebben. Ez a »felüdülés ideje«, amelyet Péter apostol előre látott: »Tartsatok tehát bűnbánatot és térjete meg, hogy eltöröltessenek a bűneitek, hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust.« (Ap csel 3,19–20)

Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arcú sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a mennyi üzenetét. Az egész világon ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés... A Föld lakóinak el kell dönteniük, ki mellé állnak. Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A magvetés megtörtént, s most a mag kikel, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. De sok embert, aki az igazság hatása alá került, még mindig gátol valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fény sugarak mindenhol bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani. Elszakítják ezeket a köteleket. Az igazság mindennél drágább nekik. Az igazság ellen szövetkező erőkkel szemben sokan az Úr oldalára állnak.” (A nagy küzdelem, Az utolsó figyelmeztetés c. fejj.)

NOVEMBER 28., HÉTFŐ

Alapozzunk a Kősziklára, és legyünk Krisztussal állandó, élő közösségben

„Valaki azért hallja éntőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette a házat: és ömlött az eső, eljött az árvíz, fújtak a szelek, és beleütköztek abba a házba, de nem dőlt össze, mert a kősziklára építettett.”

(Mt 7,24–25)

„A vihar közeleg, az a vihar, amely próbára teszi minden ember hitét. A hívőknek most kell szilárdan meggyökerezniük Jézus Krisztusban, mert ellenkező esetben valamilyen tévedés félrevezeti őket.

Erősítsd meg hitedet Isten Igéjével! Ragadd meg erősen az igazság élő bizonyágtételét! Legyen hited Jézus Krisztusban mint személyes Üdvözítődben! Ő volt és Ő lesz mindenkor az örökkévaló Kőszikla.” (Evangelizálás, Új tagok védelme a tévedések és a fanatizmus ellen c. fejj.)

„Isten végtelen bölcsességgel választotta ki az alapkövet, s maga fektette azt le. Erős alapnak nevezi. Az egész világ ráhelyezheti terheit, bánatát, mindent elbír. Krisztus a »próbakő«. Sohasem okoz csalódást azoknak, akik bíznak Benne. Ő minden próbát kiállt. Elhordozta Ádám bűnének terhét, utódainak vétkeit, és felettébb győztesként került ki a gonoszság erőivel vívott küzdelemből. Elhordozta a terhet, melyet a megtérő bűnösök Őrá vetettek. Krisztusban enyhülést talál a vétkes szív. Ő az erős alap. Aki Őreá támaszkodik, az tökéletes biztonságban nyugszik... Erre az élő kőre zsidók és pogányok egyaránt építhetnek. Ez az egyetlen alap, melyre biztosan építhetünk... A Krisztussal, az élő kővel fenntartott kapcsolat által mindenki élő kővé válik, aki erre az alapra épít. Sokakat saját erőfeszítéseik faragnak, fenyeznek, szépítenek, mégsem lehetnek »élő kövek«, mert nincsenek összeköttetésben Krisztussal. E nélkül a kapcsolat nélkül senki sem tartatik meg. Ha Krisztus élete nincs bennünk, nem állhatunk meg a kísértés viharában. Örök biztonságunk attól függ, erős alapra építkezünk-e. Tömegek építenek meg nem próbált alapra. Ha ömlik az eső, tombol a vihar, eljön az ár, házuk összeomlik, mert nem az örök Sziklára, a fő Szegletkőre, Jézusra alapozták.”
(*Jézus élete, A templom ismételt megtisztítása c. fejelet.*)

„Sátán jól tudja, hogy a sötétség seregei a leggyengébb embert sem képesek legyőzni, ha Krisztusban marad. Ha a gonosz nyíltan megmutatja magát, ellenállásba ütközik, és alulmarad. Ezért igyekszik a kereszt katonáit kimozdítani szilárd erődjükből, és lesben áll, hogy elpusztítsa azokat, akik a területére merészkednek. Csak akkor vagyunk biztonságban, ha alázatosan bízunk Istenben, és engedelmességek minden parancsolatának.”
(*A nagy küzdelem, Sátán csapdái c. fejelet.*)

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők – mondotta Jézus a tanítványainak (Jn 15,5). Bár

Krisztus távozófélben volt, de a Vele való lelki kapcsolatuk változatlan maradt. Jézus azt mondta, hogy a vessző összeköttetése a szőlőtővel képviseli azt a kapcsolatot, amelyet fenn kell tartaniuk Ővele. A vesszőt beoltják az élő szőlőtőbe, és rostjai összeforrnak a rostokkal, erei az erekkel, s így a szőlőtő részeivé lesznek. A szőlőtő élete a szőlővessző életévé válik. Így a bűnökben és vétkekben halott lélek új életet kap a Krisztussal való kapcsolat útján. Krisztusban mint személyes Üdvözítőben való hit által formálódik ki a Krisztussal való egység. Ha a bűnös egyesíti gyengeségét Krisztus erejével, ürességét Krisztus teljességével, törekénységét Krisztus mindent elhordozó erejével, akkor egy értelemre jut Krisztussal... A Szentlélek munkája által részeseivé válunk az isteni természetnek. »Megajándékozottak« leszünk »ama Szerelmesben« (Eféz 1,6).

Krisztussal való egységünket, amely egyszer kialakult, fenn kell tartanunk... A vessző részévé válik az élő szőlőtőnek... A vessző nem maradhat élő a szőlőtőtől elválasztva. Jézus ezzel azt fejezte ki: többé ti sem lehettek nélkülem, azt az életet, amelyet tőlem kaptatok, csak a velem való folytonos közösségben őrizhetitek meg. Nálam nélkül nem győzhettek le egyetlen bűnt sem, és nem állhattok ellen a kísértéseknek. »Maradjatok énbennem, és én is tibennetek.« (Jn 15,4) A Krisztusban maradás Lelkének az állandó birtoklását jelenti, azt, hogy életünket minden feltétel nélkül átadjuk az Ő szolgálatára. A kapcsolat csatornáját mindig nyitva kell tartani ember és Isten között. Mint ahogy a szőlővessző folyamatosan szívja magába a nedvet az élő szőlőtőből, úgy nekünk is hozzá kell tapadnunk Krisztushoz, és hittel el kell Tőle fogadnunk lényének erejét és tökéletességét.”
(*Jézus élete, „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek” c. fejelet.*)

„Azok közül, akikben Jézus Krisztus lakozik, egyetlenegy sem fog csődöt mondani vagy elbukni.”
(*Kiben bízhatunk?, II. köt., 902. o.*)

NOVEMBER 29., KEDD

Az imádság szerepe a felkészülésben

**„Öltözzétek fel Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördög minden ravasz-
ságával szemben. Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejede-
lemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet
sötétségének világbírói ellen, a gonoszság
elkei ellen, amelyek a magasságban vannak.
Annakokáért vegyétek fel Isten minden fegyve-
rét, hogy ellenállhassatok ama gonosz napon,
és mindeneket elvégezvén megállhassatok...
Minden imádsággal és könyörgéssel imádkoz-
ván minden időben a Lélek által, és ugyanezen
dologban vigyázzván minden állhatatossággal
és könyörgéssel minden szentekért.”**

(Eféz 6,11–13,18)

„Isten hatalma a komoly hit sürgető kérésé-
re várakozik... Ha az imáid – igen, még ha erő-
telenek is – őszinték, hittel teljesek, akkor bi-
zonyos lehetsz benne, Jézus él, hogy közben-
járjon érted. A kitartó, őszinte kereső egész
biztosan találni is fog, mert amint hit által
megközelíted a kegyelem trónját, Krisztus
máris a maga védettjének tekint. Ő áll helyet-
ted mint helyettesed, mint kezese az Atya
előtt. Amikor teljes szívvel keresed az Urat,
csendességben és reménységben erősséged
lesz (Ésa 30,15)... Veszedelmünknek ebben az
idejében, amikor Sátán Isten népére veti
árnyékát, komoly hittel párosult buzgó imára,
Istenre való támaszkodásra van szükség.
Mindegyikünk tartsa eszében, hogy Isten
örvendezve hallgatja népe kéréseit, hiszen az
uralkodó gonoszság buzgóbb, komolyabb
imára szólít, és Isten megígérte, hogy bár hosz-
szan tűr értük, mégis bosszút áll választottai-
ért, akik hozzá kiáltanak éjjel és nappal...

Soraink között most kialudt az élő hittel tár-
sult esedezés. Amit a szokás szerinti esti és reg-
geli imának nevezünk, az nem mindig buzgó,
nem mindig hathatós. Sokaknál a szavak álmos,

gépies, lélektelen elisméltése csupán, ezért
nem is jut el az Úr fülébe. Istennek nincs szük-
sége rá, ezért nem is várja a szertartásos bó-
kokat, de a megtört szívet, a bűnök bevallását,
a lélek megalázkodását tisztelni fogja. Az aláza-
tos, megtört szív kiáltását nem veti meg... Az
Úrnak elmondhatjuk minden próbánkat, felsó-
rolhatjuk gyengeségeinket, megmondhatjuk
neki, hogy mindenben az Ő hatalmára, az Ő
erejére támaszkodunk. Ez az igazi ima. Ha volt
valaha idő, amikor arra volt szükségünk, hogy a
könyörgés és az alázat lelke legyen kitöltve
ránk, hogy Isten maga fogalmazza meg könyör-
géseinket, akkor az most jött el.” (*Kiben bízha-
tunk?*, II. köt., 486–487., 903. o.)

„Az egyház legsúlyosabb veszedelmének órá-
ján a hűség maradványai a legodaadóbb
imádságok szállnak majd az ég felé a gyüleke-
zetért. Isten pedig hallani fogja és válaszol rá,
mégpedig pontosan akkor, amikor a törvényta-
posók bűne a legmagasabbra hág.” (*Bizonyság-
tételek*, V. köt., Tanács az ifúságnak c. fej.)

„Soha senki nem veszhet el, amíg Őbenne
bízik. Vétkeink hosszú, sötét lajstroma nyitva
áll a végtelen Isten előtt. Ez a lista teljes, egyet-
len törvényszegésünk sem hiányzik róla. De
Isten, aki hajdan meghallgatta szolgáló kiáltá-
sait, ma is meghallgatja a hittel mondott imá-
kat, és megbocsátja bűneinket. Megígérte, és
meg fogja tartani a szavát. Jákób győzött, mert
kitartó volt. Tapasztalata a küzdő imádság ere-
jét bizonyítja. Most kell megtanulnunk a kitar-
tó, győzelmes ima, a tántoríthatatlan hit lec-
kéit. Krisztus egyháza és a hívő ember legna-
gyobb győzelmeit nem képességei, műveltsé-
ge, gazdagsága vagy az emberek kegye által
aratta. Ilyen győzelmek csak az ima titkos he-
lyein, Isten fogadótermében arathatók, amikor
a tusakodó hit belekapaszkodik a Mindenható
karjába. Akik nem hajlandók megtagadni min-
den bűnt, akik nem könyörögnek komolyan
Isten áldásáért, azok nem is fogják elnyerni. De

mindenki, aki Jákóbbhoz hasonlóan megragadja Isten ígéreteit, és olyan kitartó, mint ő volt, az győzni fog, miként Jákób is győzött.” (*Pátriárkák és próféták, A küzdelmek éjszakája c. fej.*)

„A reánk váró kín és gyötrelme olyan hitet igényel, amely elvisel fáradságot, késedelmet és éhséget; olyan hitet, amely a kemény próba idején sem lankad. A kegyelemidő alatt mindenki felkészülhet erre a próbára. Jákób azért győzött, mert állhatatos és céltudatos volt. Győzelme a kitartó ima hatalmát bizonyítja. Akik megragadják Isten ígéreteit, mint Jákób, akik olyan buzgók és állhatatosak, mint amilyen ő volt, azok hozzá hasonlóan győzni fognak. De akik nem hajlandók önmagukat megtagadni és Istennel küzdeni, akik nem imádkoznak áldásaiért buzgó kitartással, azok nem fognak áldást kapni. Küzdeni Istennel – milyen kevesen tudják, mi is az! Mily kevesen tárták fel egyszer is lelküket hó vággyal Isten előtt annyira, hogy minden idegszáluk megfeszült! Amikor a kétségbeesés hullámai leírhatatlan erővel csapnak át az esdeklő emberen, mily kevesen kapaszkodnak törhetetlen hittel Isten ígéreteibe!” (*A nagy küzdelem, A nyomorúság ideje c. fej.*)

„Kitartó imádkozásunkkal arról teszünk bizonyosságot, hogy szilárdan bízunk Istenben. Hiányérzetünk buzgó imádkozásra készítet, és

könyörgésünk megindítja Istent... Krisztus legforróbb vágya, hogy örökségét megszabadítsa Sátán hatalmától. Mielőtt azonban külsőleg megszabadulhatnánk tőle, belső életünknek kell szabaddá válnia... Attól nem kell félnünk, hogy az Úr figyelmen kívül hagyja népe imáját. Az a veszély azonban fennáll, hogy a kísértésekben és próbákban elcsüggedve felhagyunk az imádkozással.” (*Krisztus példázatai, A hamis bíró és az özvegyasszony c. fej.*)

„Egy napig, de még egy óráig sincs senki biztonságban imádkozás nélkül. Különösen azért kérünk bölcsességet az Úrtól, hogy megértsük Igéjét. Az Ige rávilágít a kísértő mesterkedéseire, és arra, hogy miként lehet legyőzni. Sátán ügyesen tudja idézni a Szentírást. Saját magyarázatát fűzi az igeszakaszokhoz, azt remélve, hogy az embert el tudja buktatni. Kutasuk a Bibliát alázatos szívvel, és soha ne felejtjük el, hogy Istenre kell támaszkodnunk! Vigyázzunk állandóan, hogy Sátán törbe ne csaljon, és imádkozzuk hittel, szüntelen: »Ne vígy minket kísértésbe!«” (*A nagy küzdelem, Sátán csapdái c. fej.*)

„Isten válaszol népe buzgó imájára, mert szereti, ha népe teljes szívvel keresi Őt, és bízik benne mint Szabadítójában.” (*Az utolsó napok eseményei, A nyomorúság rövid ideje c. fej.*)

NOVEMBER 30., SZERDA

Az igeismeret életre váltásának szerepe a felkészülésünkben

„Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igaz életet: mert ők megelégtetnek.”

(Mt 5,6)

„De most, akinek erszénye van, elővegye, hasonlóképpen a táskát, és akinek nincs, adja el felső ruháját, és vegyen szablyát.”

(Lk 22,36)

„Egyetlen megújult szív sem tartható jó állapotban az Ige sójának naponkénti használata nélkül. Az isteni kegyelmet mindennap el kell nyerni, különben elvész a megtért állapot. Isten Igéjében alapozd meg hitedet! Erősen ragadd meg az igazság élő bizonyítékát! Vesd Jézus Krisztusba, személyes Megváltódba hitedet! Ő volt és Ő marad a mi örökkévaló Kösziklánk.

Most kell előkészületeket tennünk azokra az eseményekre, amelyek rövidesen mindent

elsöprő meglepetésként zúdulnak majd a világra. A Biblia szorgalmas tanulmányozásával, valamint az életük és a parancsolatok közötti összhang megteremtésével készülhetnek fel erre az időre. Akik felvértezték értelmüket a Szentírás igazságaival, azok majd állhatatosan kitartanak az utolsó nagy küzdelemben. Csak akik szorgalmasan tanulmányozták az Igét, és szeretik az igazságot, azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben.

Népünknek meg kell értenie Isten jövőbeliséit, szükséges a kinyilatkoztatott igazság alapelveinek rendszerezett ismerete, amely alkalmassá tesz arra, ami e világra jön, és megóv attól, hogy a tanítások mindenféle szele ideoda sodorjon...

Az már jó eredménynek számít, ha rendelkezünk hitünk indoklásának képességével, de ha az igazság ennél nem hatol mélyebbre, bizony a lelket soha nem lehet megváltani. Minden erkölcsi szennyeződéstől meg kell tisztítani a szívet.” (Az utolsó napok eseményei, A maradék lelki élete c. fej.)

„Az igazság ékkövei elhalványulnak birtokunkban, hacsak nem növekszünk az igazság iránti szeretetben, és nem gyakoroljuk a hitet, amely szeretet által munkálkodik, és megtisztítja a lelket. Az igazság ékkövei fényüket veszítik a befogadó számára, hacsak a gyakorlatba nem ültetik át...

Sohase kísérelj meg kutatni a Szentírást, ha nem állsz készen hallgatni rá, hacsak kész nem vagy tanuló lenni, hacsak úgy nem vagy kész hallgatni Isten Szavára, mintha hangja közvetlenül tehozzád szólna az élő Igéből.” (Igehirdetések és beszédek, I. köt., 42., 97. o.)

„Az igazságnak feltétlenül ki kell hatnia a gyakorlati életre. Az apró és a fontos ügyek mindenkor összefonódnak. Mivel az apró ügyek nem szembeszökők, ezért nem szentelnek rájuk figyelmet, nem kötik össze őket a

komoly, fontos ügyekkel – ez az oka sok gyülekezeti tag bukásának. Súlyos hibák vannak állítólagos keresztény életükben. Szavaikat nem hatotta át meg át az igazság. Sokak jellemét most mérjük le a szenthely mérlegén, és híjával találtak lesznek, mert nem ültetik át a gyakorlati életükbe az igazságot.” (Igehirdetések és beszédek, II. köt., 121. o.)

„A veszedelemnek ezen időszakában csakis úgy tudunk helytállni, ha miénk az igazság és Isten ereje. Az emberek csak annyiban ismerik az igazságot, amennyiben maguk is az isteni természet részesei.” (Kiben bízhatunk?, II. köt., 901. o.)

„Krisztus idejében az volt az ember legnagyobb becsapása, hogy az igazság pusztá igelése már jogosultságot jelentett az üdvösségre. Az emberiség tapasztalhatta, hogy az igazság elméleti ismerete elégtelennek bizonyult a lélek megmentéséhez, és nem termi meg az igazság gyümölcseit. Az ún. teológiai igazság iránti buzgó tisztelet gyakran együtt jár a valódi igazság gyűlöletével...

Ugyanez a veszély ma is fennáll. Sokan keresztényeknek vallják magukat, mivel keresztény hitvallást tettek. Ám az igazságot nem valósítják meg a gyakorlati életben. Hiányzik belőlük a hitből való szeretet, ezért nem is nyertek erőt és kegyelmet, amely az igazság szentségéből fakad. Az ember megvallhatja hitét az igazságban, de ha ez a hit nem teszi őszintévé, kedvessé, türelmessé, elnézővé, mennyei lelkületűvé, akkor az igazság átokká válik számára, befolyása által pedig átokká a világ számára. A Krisztus által tanított igazság a szív és az élet alkalmazkodását jelenti Isten kinyilatkoztatott akaratához.” (Jézus élete, A Hegyi beszéd c. fej.)

**„Az üdvösség sisakját is felvegyétek,
és a Lélek kardját, amely Isten beszéde.”**

(Eféz 6,17)

DECEMBER 1., CSÜTÖRTÖK

Alkalmassá válni az örök életre

**„Álljatok hát elő, körülövezvén
derekatokat igazlelkűséggel, és felöltöztvén
az igazság mellvasába.”**

(Eféz 6,14)

**„De még most is így szól az Úr: Térjete meg
hozzám teljes szívetek szerint; böjtöléssel is,
sírással is, kesergéssel is. És szíveteket
szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete
meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez, mert
könyörülő és irgalmas ő, késedelmes a haragra
és nagy kegyelmű, s bánkódik a gonosz miatt.”**

(Jóel 2,12-13)

**„Hogy majd önmaga elébe állítsa dicsőségben
az egyházat, úgy, hogy azon ne legyen szeplő
vagy sömörgözés, vagy valami afféle, hanem
hogyan legyen szent és feddhetetlen.”**

(Eféz 5,27)

„Ez az élet a próbaidőnk. Isten az Ő fegyelmezése és kormányzata alá helyezett minket, hogy a magasabb rendű életre formáljunk szokásokat... Türelem, hit és reménység által az élet változó eseményei közepette az örök életre alakítsunk jellemet. Akik Istent szeretik, azoknak minden a javukra van. Gondosan tanulmányozzuk az élet eseményeit, amelyekben szerepet kell játszaniuk, mert azok a nevelésünk részei. Jellemünk épületébe megbízható anyagot kell beépítenünk, hiszen mind a jelen, mind az örökkévaló élet számára fáradozunk, és amint közeledünk a világ történelmének lezárásához, vagy egyre gyorsabb ütemben haladunk a keresztény növekedésben, vagy ugyanilyen gyorsan fejlődünk vissza...

A földről a mennybe távozás nem változtatja meg az ember jellemét, a megváltottak mennyi boldogsága az itteni életben kialakított jellem, a Krisztushoz való hasonlóság gyümölcse. A mennyi szentek előbb a földön voltak szentek... Jézus hamarosan el fog jönni az ég felhőiben. Mit is cselekszik Ő most? Népet

vizsgál a földön, hogy egyetértésben tudnának-e élni, lázadás nélkül, a mennyben.” (Kiben bízhatunk?, II. köt., 729-731. o.)

„A jelentéktelennek vélt bűnök zárnak ki minket a mennyből. Nem vihetjük magunkkal bűnös énünk egy részét, a túlérzékenységet, amely mindig kész megsértődni és panaszkodni... Isten előtti felelősségünk áldásnak lenni mindenki számára, akivel érintkezünk... Krisztus mélyen a szíven viseli az emberiséget... Jézussal bánunk jól vagy rosszul szentjei személyében. Legyetek hát nagyon elővigyázatosak, miként sebzték meg testvéreitek szívetét. Csaknem hazaértünk, már csak rövid ideig leszünk zarándokok és idegenek. Az egész menny szíven viseli az emberek üdvösségét... Testvérek, készülődjete a költözködéssre! Gondolkodjatok folyvást a jobb, mennyi hazáról...

A legszebb ének, amelyet megtanulhattok, a szeretettel szólás egymáshoz, hiszen a mennyben a lakosok dolga, hogy egymás öröme legyenek. Hozd be a földi életbe a mennyet, amennyit csak tudsz. Élő Jézusunk van, és hadd diadalmaskodjunk az élő Megváltóban, aki örök üdvösséggel vár minket.” (Igehirdetések és beszédek, I. köt., 26-31., 185. o.)

„Ezért élünk a világon – a próbáért, hogy nyilvánvalóvá váljék, alkalmasak lennénk-e a fönti udvarokra, hogy kiderüljön, vajon Isten megtisztelhet-e, hogy a mennyi család tagjai legyünk a dicsőség országában. Ha itt olyan önzők vagyunk, hogy nem viselünk szívünkön másokat, hogy áldásukra legyünk a javakkal, melyekkel Isten ellátott erre az életre, miként tanúsíthatnánk bármi önzetlenséget a dicsőség országában? Miként lennénk képesek erre? Le akarnánk kapni a koronát a másik ember fejről, mert fényesebb a mienknél. Irigykedni kezdenénk, s olyan rosszul élnénk, mint amikor Sátán elkezdte a mennyben az Isten elleni lázadást. Ezért Isten próbaidőt adott az embernek, és mi rövidesen kialakítjuk jellemünket...

A jellem a mennybe megy, de e földön alakították ki. Odafönn följegyzik, hogy milyen a jellemünk.” (*Igehirdetések és beszédek*, uo.)

„Az irigy gyanakvás nem csupán a természet elfajulása, hanem lelki betegség is, amely megzavarja a gondolkodást, tönkreteszi a képességeket.” (*Bizonyságtételek*, V. köt., 56. o.)

„Az irigység a sátáni jellem egyik legvisszataszítóbb vonása. Csak a saját fölemelkedésére tör, amikor sarat vet másokra. Az irigy ember lekicsinyli embertársát, ezzel véli felmagasztalni magát... Gyűlöli hallani mások dicséretét. Milyen mérhetetlen sok bajt okozott már ez a gonosz jellemvonás!” („*A Te Igéd igazság*”, 14. fej.)

„Komoly és aggódó szívvel feltehetjük a kérdést: Ápolok-e irigységet magamban? Megengedem-e, hogy a féltékenység helyet találjon szívemben? Ha igen, Krisztus nincs ott.” (*Szemelvények...*, II. köt., 382. o.)

„A hamisság kis és nagy dolgokban Isten szemében egyaránt becstelenség... Legyen mentes minden hamisságtól az életetek! Ne találtassék csalárdság ajkatokon. Bármilyen kellemetlen helyzetbe kerültök is, szavatok és munkátok mindig legyen becsületes a szent Isten szemében. Borzalmas hatása van a hamisság első leckéjének!” (*Gyermeknevelés*, 29. fej.)

„Sokakban megszenvedetlen érzékenység él, amely arra készíti őket, hogy valamely szóra, tekintetre vagy tetre figyeljenek, amelyre ráfoghatják, hogy tisztetlenség és lebecsülő. Mindent le kell küzdeni. Mindenki haladjon előre Isten félelmében, a tőle telhető legjobbat végezve – anélkül, hogy dicséret nyugtalanítaná vagy bírálás bántaná meg –, szolgálva Istent, s tanulva, hogy a legjobb megvilágításban lásson mindent, ami másokban bántónak tűnhet.” (*Értelem, jellem, egyéniség*, II. köt., 88. fej.)

„Ne bosszankodjunk semmilyen valóságos vagy vélt sérelmünk miatt. Énünk az az elenség, melytől leginkább kell félnünk. Nincs olyan bűn, amely rombolóbb hatással lenne a jellemre, mint a Szentlélek által meg nem fékezett indulat. Semmilyen győzelem nem olyan értékes, mint amit az énünkön aratunk.

Ne légy bosszúálló! Amennyire csak teheted, számolj fel minden olyasmit, ami félreértésre adhatna okot! Kerüld a gonoszság látszatát is! Tégy meg a békességért mindent, amit elveid feladása nélkül megtehetsz! »Ha ajándékodat az oltárra viszed, és ott megemlékezel arról, hogy a te atyádfiának valami panasza van ellened, hagyd ott az oltár előtt az ajándékodat, és menj el, előbb békélj meg a te atyádfiával, és azután eljövén, vidd fel az ajándékodat.« (Mt 5,23–24)

Türelmetlen szavakra sohase válaszolj türelmetlenül! Gondolj arra, hogy »az engedelmes felelet elfordítja a haragot« (Péld 15,1). A hallgatásban csodálatos erő van. A mérges embert a kapott válasz néha csak felbőszíti. De ha a harag egy tapintatos, türelmes ember hallgatásába ütközik, hamar elcsitul. Amikor éles, gáncoskodó szavak záporoznak rád, tartsd magad Isten Igéjéhez! Raktározd el az elmédbe és szívedbe Isten ígéreteit:

»Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg!«

(Rm 12,21)

»Hagyd az Úrra a te utadat, és bízzál benne, majd Ő teljesíti. Felhossa igazságodat, mint a világosságot, és jogodat, miként a delet.«

(Zsolt 37,5–6)

»Nincs oly rejtett dolog, mely napfényre ne jönne, és oly titok, mely ki ne tudódnék.«

(Lk 12,2)

Durva bánásmódra, igazságtalan vádakra adott dühös válasz helyett mondd el magadnak e drága ígéreteket. (*A nagy Orvos lábnymán*, Kapcsolataink c. fej.)

„Senki sem juthat be a mennybe, akinek jellemén ott éktelenkedik az önzés szennyes foltja. Ezért Isten itt próbál meg minket, és ideiglenesen javakkal lát el, mert a pénzzel való bánásmódunk megmutatja, ránk lehet-e bízni az örökkévaló javakat.” (*Az utolsó napok eseményei, A maradék lelki élete és munkája c. fej.*)

„Órizkedjünk az önsajnálattól! Sohase tápláld magadban azt az érzést, hogy nem becsülnek kellően, hogy fáradozásodat nem értékelik, hogy munkád túl nehéz!” (*A nagy Orvos lábnyomán, Segítség a hétköznapiakban c. fej.*)

„Az önsajnálát rombolja melengetői jellemét, s olyan légkört terjeszt, amely megrabolja mások boldogságát.” (*Értelem, jellem, egyéniség, II. köt., 69. fej.*)

„Munkánkat tisztán és hűen kell végeznünk még akkor is, ha e világon senki sincsen, aki mondaná: »Jól végezted!« Legyünk azok, akiknek Isten akar látni bennünket: hűek és kitartók a jó cselekedetekben, szívességben, szelídséget, tisztaságot és szeretetet nyilvánítva. Így mutatjuk be Krisztust e világnak.” (*Evangelizálás, A szolgálat lelkülete c. fej.*)

„Bármi legyen is valaki visszatérő bűne, bármilyen keserű és gyűlöletes indulatok küzdenek is benne az uralomért, az ember győzelmet arathat, ha Izráel megsegítőjének nevében és erejével őröködik s küzd ellenük. Isten gyermekei ápoljanak éber érzékenységet a bűnnel szemben. Ebben és sehol másutt se kicsinyeljék le az apró ügyek fontosságát.” (*„A Te Igéd igazság”, II. köt., 15. fej.*)

DECEMBER 2., PÉNTEK

Isten ígéretei az előttünk álló próbák idejére

„Mivel megtartottad az én béketűrésre intő beszédemet, én is megtartlak téged a megpróáltatás idején, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja e föld lakosait.”

(Jel 3,10)

„Bizony elrejt engem az Ő hajlékában a veszedelem napján, eltakar engem sátra rejtekében.”

(Zsolt 27,5)

„Abban az időben felkel Mihály, a nagy fejedelem, aki a te néped fiaiért áll, mert nyomorúságos idő lesz, amilyen nem volt attól fogva, hogy nép kezdett lenni, mind ez ideig. És abban az időben megszabadul a te néped, aki csak beírva találtatik a könyvben.”

(Dn 12,1)

„Isten ígéreteiben fellelhető minden néven nevezhető bátorítás azok számára, akik Istenbe

vetik bizalmukat. Annak kilátása, hogy személyes veszedelembe és szorongattatásba kerülünk, ne keltsen csüggedést, hanem támassza életre Isten népe erejét és reményeit, hiszen a veszedelem ideje annak időszaka is Isten számára, hogy világosabban kinyilvánítsa előttünk hatalmát... Az Úr – szemeit a gyülekezeten tartva – újra és újra megengedte, hogy a dolgok a válság pontjáig jussanak el, hogy végszükségben népe egyedül Tőle várja a segítséget. Imáik, hitük, az az eltökélt szándékuk, hogy igazak legyenek, Isten beavatkozását hívta ki, és az Úr betöltötte ígétét. »Akkor kiáltasz, és az Úr meghallgat, jajgatsz, és ő azt mondja: Íme, itt vagyok.« (Ésa 58,9) Az Úr hatalmas karja kinyúl népe szabadítására. Isten az Ő népe érdekében való beavatkozását népének végszükséglete idejére tartogatja, így szembeszökőbbé teszi szabadulásukat, dicsőségesebbé diadalukat... Amikor a dolgok olyan pontra jutnak el, ahol csakis az isteni hatalom tudja ellensúlyozni az ördögi eszközök munkáját, akkor az Úr közbe fog lépni.

Amikor majd a legsúlyosabb veszedelem fogja fenyegetni Isten népét, amikor Isten népe látószólag képtelen lesz helytállni Sátán hatalmával szemben, Isten akkor síkra fog szállni értük. Az ember végveszedelme Isten lehetősége... Ha Isten oldalára helyezük magunkat, Krisztusnak és a mennyei értelmes lényeknek oldalára, akkor a Mindenható széles pajzsa lesz fölöttünk, s Izráel hatalmas Istene lesz segítőnk. Nem kell hát rettegnünk!” (*Kiben bízhatunk?*, II. köt., 902–903. o.)

„Mint ahogy Sidrák, Misák és Abednégó korában tette, az Úr a föld történelme záró szakaszában is hatalmas dolgokat fog tenni azokért, akik rendíthetetlenül kitartanak az igazság mellett. Aki e nemes héber ifjakkal a tüzes kemencében járt, hívei mellett áll, bárhol vannak is. Állandó jelenlétével vigasztalja és támogatja őket. A nyomorúság idején – amilyen nem volt, amióta nép létezik – választottai szilárdan megállnak. Sátán a gonoszság minden seregével sem tudja elpusztítani Isten leggyengébb szentjét sem. Angyalok, akiknek hatalmas erejük van, megoltalmazzák őket, és érdekükben Jahve kinyilatkoztatja önmagát mint az »istenek Istene«, aki mindenképpen meg tudja menteni a benne bízókat.” (*Próféták és királyok*, A tüzes kemence c. fej.)

„Olyan hálás vagyok azért, hogy figyelmünket elfordíthatjuk a körülöttünk levő nehézségekről és az Isten népére váró elnyomásról, és feltekinthetünk a világosság és hatalom egére. Ha Isten, Krisztus és a mennyei lények oldalára állunk, a Mindenható széles pajzsa lesz fölöttünk, Izráel magasságos Istene lesz a segítőnk, és nem lesz okunk a félelemre. Akik bántani akarják Isten népét, az Ő szeme fényének akarnak ártani.” (*Szemelvények...*, II. köt., 373. o.)

„Ha az emberek szeme mennyei látásra nyílna, hatalmas erejű angyalok csoportjait látnák azok körül, akik megtartották Krisztus béketű-

résre intő beszédét. Az angyalok szeretettel figyelik Krisztus követőinek szorult helyzetét, és hallgatják imájukat. Vezérüktől várják a parancsot, hogy kiragadják őket a veszedelemből. De még egy kicsit várniuk kell. Isten népének ki kell innia a kelyhet, és meg kell keresztelkednie a szenvedések tüzeiben. Pontosan az a késedelem a legjobb válasz könyörgésükre, amely oly nagyon fáj nekik. Miközben bizakodva várnak az Úr cselekvésére, gyakorolniuk kell azt a hitet, reménységet és türelmet, amelyet oly kevéssé gyakoroltak vallásos életükben. De Isten a választottakért megrövidíti a nyomorúság idejét.” (*A nagy küzdelem*, A nyomorúság ideje c. fej.)

„Lehetetlen fogalmat alkotni Isten népének eljövendő tapasztalatáról, akik majd akkor élnek a földön, amikor a mennyei dicsőség és a múlt üldözéseinek ismétlődése keveredik egymással. Ők az Isten trónjától áradó világosságban fognak járni. Az angyalokon keresztül állandó kapcsolat lesz a menny és a föld között... A nyomorúság idején, közvetlenül Krisztus eljövetele előtt az igazakat a mennyei angyalok szolgálata tartja fenn.” (*Az utolsó napok eseményei*, A hét utolsó csapás és az igazak c. fej.)

„Amilyenek a napjaid, olyan lesz az erőd is.” (*Kiben bízhatunk?*, II. köt., 459. o.)

„Visszatekintve eddigi történelmünkre, és figyelembe véve minden lépést, amivel előbbre jutottunk egészen jelen állapotunkig, csak annyit mondhatok: dicsőség Istennek! Amikor látom, mit tett az Úr, szívem csodálattal és bizalommal telik meg a minket vezető Jézus Krisztus iránt. Semmit sem kell félnünk a jövőtől, kivéve, ha elfeledkezünk az útról, amelyen eddig irányított bennünket az Úr, és az eddig eltelt évezredek során nekünk adott tanításairól.” (*Az utolsó napok eseményei*, A maradék lelki élete c. fej.)

DECEMBER 3., SZOMBAT

Jézus visszajövedele

„Mindjárt pedig ama napok nyomorúságai után a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok az égről lehullanak, és az egek erősségei megrendülnek.

És akkor feltetszik az ember Fiának jele az égen. Akkor sír a föld minden nemzetsége, és meglátják az ember Fiát eljönni az ég felhőiben nagy hatalommal és dicsőséggel. És elküldi az ő angyalait nagy trombitaszóval, egybegyűjtik az ő választottait a négy szelek felől, az ég egyik végétől a másik végéig.”

(Mt 24,29–31)

„Tápláljuk és ápoljuk a próféták és apostolok hitét – a hitet, amely megragadja Isten ígéreteit, és várja, hogy szabadulást hozzon akkor és ahogyan jónak látja. A biztos prófétai beszéd végső beteljesülése a mi Urunk és Megváltó Jézus Krisztusunk dicsőséges adventje lesz, amikor eljön mint királyok Királya és uraknak Ura. A várakozási idő talán hosszúnak tűnik, és az embert lesújtják a csüggesztő körülmények. Sokan, akikben bízunk, talán elhullnak az úton. De mondjuk bizakodóan a prófétával együtt, aki a példátlan hitehagyás idején bátorította Júdát: »Az Úr azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!« (Hab 2,20) Tartsuk mindig emlékeztünkben ezt a vigasztaló kinyilatkoztatást: »Mert ez a kijelentés meghatározott időre vonatkozik, hamarosan célhoz ér, és nem csal meg: ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el. ...az igaz ember a hite által él.« (Hab 2,3–4)” (*Próféták és királyok*, Manassé és Jósias c. fej.)

„Amikor Krisztus eljön a maga és az Atya dicsőségében, s vele mind a mennyei angyalok, amikor a menny seregei diadalkiáltásokkal kísérik őt, és a legelragadóbb zene üti meg az emberek fülét, akkor mindenki az esemé-

nyeken csügg teljes figyelmével. Akkor majd egyetlen közönyös szemlélő sem lesz, és már nem merül az ember számíthatásba. A zsupori aranykupacai, amin a szemét hizlalta, nem lesznek többé vonzók. A föld rátarti emberei undorodva fordulnak majd el palotáiktól, melyek eddig a bálványaik voltak.

Krisztus eljön hatalommal és nagy dicsőséggel; a maga dicsőségével és az Atya dicsőségével. Vele jönnek a szent angyalok. Miközben az egész világot sötétség borítja, Krisztus szentjének lakhelyén világosság lesz, és felfogják második eljövételének első fénysugarát. A makulátlan tiszta fény az Ő tündöklő lényéből sugárzik, és imádják mindazok, akik szolgálták. Míg a gonoszok menekülnek közeléből, követői örvendeznek. Jób pátriárka, átfogva tekintetével az időt Krisztus második adventjéig, így szólt: »Akit magam látok meg magamnak; az én szemeim látják meg, nem más.« (Jób 19,27) Krisztus mindennapi társa és meghitt barátja hűséges követőinek, akik Istennel szoros kapcsolatban és állandó közösségben élnek. Rajtuk támad fel az Úr dicsősége. Visszatükrözik Isten dicsőségének fényét, amelyet Jézusban látnak. És amikor a Király eljön a maga fenségében, örvendeznek dicsősége és ragyogása fényes sugaraiban. Alkalmassak a mennyei lények társaságára, mert a menny szívében él.” (*Krisztus példázatai*, Találkozás a Völegénnyel c. fej.)

„Sürgetlek benneteket, készüljétek fel Jézus Krisztusnak az ég felhőiben való eljövételére. Napról napra vessétek ki szívetekből a világ szeretetét! Értsétek meg tapasztalatból, mit jelent a Krisztussal való közösség! Készüljétek el az ítéletre, hogy amikor Krisztus eljön – hogy csodálattal szemléljék mindazok, akik hisznek benne –, ti is azok között legyetek, akik békességben találkoznak Ővele. Azon a napon a megváltottak az Atya és a Fiú dicsőségében ragyognak. Az angyalok arany hárfáikat pengetve üdvözlik a Királyt, és győzelmének

jelvényeit, akik »megmosták és megfehérítettek ruháikat a Barány vérében« (Jel 7,14). Győzelmi ének csendül fel, betöltve a mennyet. Jézus Krisztus győzött. Bevonul a mennyei udvarokba megváltottai kíséretében, akik tanúi annak, hogy szenvedésének és áldozatának küldetése nem volt hiába.” (*Boldog otthon, Az új Föld képei* c. fej.)

„Amikor Jézus Krisztus eljön, magával viszi azokat, akik az igazságnak való engedelmisség által megtisztították lelküket... Halandó testünk halhatatlanságot ölt magára. Romlott és betegségeknek kitett jellege halandóról halhatatlanra változik. Magasabb rendű természet részeseivé leszünk. Mindazok teste dicsőségessé válik, akiknek a lelke az igazságnak engedelmeskedve megtisztult. Teljességgel elfogadták Krisztust, és teljességgel hittek Őbenne mint Megváltójukban.” (36. kézirat, 1906)

„Az Életadó eljön a sír zavarainak feltörésére. A foglyokat előhívja, és így szól majd: »Én vagyok a feltámadás és az élet.« Ott áll a feltá-

madott sokaság. Utolsó gondolatuk a halál, annak fájdalmai és a sír voltak, de most így kiáltanak: »Halál! Hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?« (1Kor 15,55) Utolsó érzéseik a halál fájdalmai voltak...

Azonban amikor felébrednek, nincs többé fájdalom. »Sír, hol a te diadalmad?« Még itt állnak, s miközben Isten felölti rájuk a halhatatlanság vonásait, felemelkednek a levegőbe az Úrral való találkozáshoz. Isten városának kapui megnyílnak, s az igazságot megtartó nemzetek belépnek azokon.

Mindkét oldalon angyaloszlop halad mellettük. Isten megváltottai kerubok és szeráfok között járnak. Krisztus magához hívja és megáldja őket: »Jól van, jó és hű szolgám..., menj be a te uradnak örömébe.« (Mt 25,21) Micsoda öröm! Krisztus meglepéssel tekint lelke szenvedésének gyümölcseire. Ezért a napért dolgozunk! »A régiek ingyen sem említettnek, még csak észbe sem jutnak.« (Ésa 65,17) »És Isten eltöröl minden könnyet a szemeikről.« (Jel 21,4)” (*Szemelvények...*, III. köt., A végső harc c. fej.)

KÖNYVAJÁNLÓ – ADVENTTÖRTÉNELEM

A kapitány – Joseph Bates élete

Szerkesztette: James White

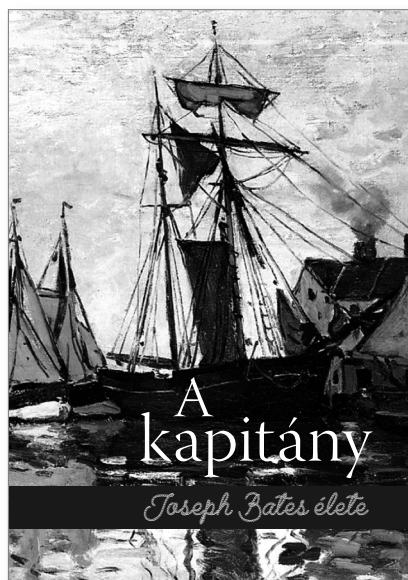
HALÁLÁNAK 150. ÉVFORDULÓJÁN

JOSEPH BATESRE EMLÉKEZVE

ajánljuk a viszontagságairól, útkereséséről szóló, korabeli illusztrációkkal gazdagított könyvet

Megvásárolható és megrendelhető:

- BIK KÖNYVKIADÓ • 1181 Budapest, Reviczky u. 46.
- www.bikkiado.hu • 1/267-3947 • 20/379-6020
- megrendeles@bikkiado.hu

❖ Év végi könyvvásár ❖

2022. november 1.–2023. január 15.

A BIK KÖNYVKIADÓ, a SPALDING ALAPÍTVÁNY és az ÉLJ INKÁBB ALAPÍTVÁNY ajánlatai

A kedvezményes árat tartalmazó katalógus a kiadók elérhetőségein igényelhető:

BIK KÖNYVKIADÓ

1181 Budapest, Reviczky Gyula u. 46.

- Telefon: 06-1/267-3947, 06-20/379-6020
- www.bikkiado.hu
- megrendeles@bikkiado.hu

SPALDING KÖNYVKIADÓ

2051 Biatorbágy, Füzes u. 83/A

- Telefon: 06-23/820-830, 06-20/569-7510
- www.spalding.hu/webaruhaz
- spalding@spalding.hu

ÉLJ INKÁBB ALAPÍTVÁNY

- Telefon: 06-20/379-6171
- www.nyitottszemmel.hu
- szerkesztoseg@nyitottszemmel.hu

